

Mogy-Kőrös, június 10. 1853.

Barátom Lőrke!

K 513 / 345

Körömet neked is „vidor collegaiudnak” hogy átfelkeníté-
tek az én prózáim napjaimat. Aladjon meg érte mind
a karom isten, külvívősen pedig a szent lélek, ki
egyhitnem, a spirituálékban „Bachus helyét piszol”
ja. Igen is! itt vannak ők, az aranyos nádorvel
felt vízegek, teljes épségben, valamennyi. Mint
ömlőnek, egyenkint hívva őket elő szalma bős-
könyvből, mert két kedves emléket költöttem be-
nem: az emlékezi bakasé s a tiedet, a mi min-
denik aranytírka; — s egy reményt, hogy ha
majd, elamerek után, Tompa Miskával hozzám
vetődök, nem leszünk kegytelen, jó örü barát-
ságunkat, Kőrösi gonny, kormabóval fanyarítani
meg. Az emlékeket készjünk, az tölem senki
el nem veheti: a remény meg csak válós, de
egyhitnem, érvényes. Tompától a nyugtában lap-
tam levelet, mellyben reményt nyújt, hogy a
váltó el van vesztől fogadva.

Ha boldog időben, kedves lesz volna aján-
dásod: memizivel kedvesebb az épen most,
midőn fröngősen van a „gondlőre”. A lét, nem
lét kenderé épen most lebeg felettünk, mint
daruaszi kard. Mikulát s „nga kedden érke”,
keto horrák, megvisee iskolánkat, gyűbeverett
velünk, csúszótörin kerkerestre ment, voman
ma vagy holnap jó vira, s magával vicudi
az egyháztanais kielégítő (?) válatát ama
pontokra, mellytől körelebbi levelumben emlé-
kerem. Alaudó ^{Direktor} igazgatót } válapostát (Vargás)
elcsiráimbat kijósoltattak, az iskola helyise-
genek alaprajzát veték, a tanítandó keriköny-
vekről jegyzéket készít (~~itt~~ volt emint a kormány
által már jóváhagyottakat terjesztési fel-^{halillyes}
beszék) ~~itt~~. Nagyon igéri s nagysága a nyitánvs,
ságot, mi aronban, mint a körülmények mutat,
koxnak, közzülünk egy páruak felátörzésővel
fog megkaphándó (Kerbeni vira) lenni. S való,

ban ki van mondva, hogy comocittalt egyéne más
hivatások lehet, meg xandar és tiskos read,
örsegi ügyvivő is, de az ifjúság nevelését rábírni
ezen ügy, lehet. Sic, sic, barátság! — Azon
van sajnos látni, mikép nagy az itteni egyháziak,
más magokra és frónkra oly embereket, kiket
előbb bárányokot. Hiába, nyitvánosság a fűvel,
ha egyiket csak ujába, azok elfodortatnak,
a néhül, hogy az illésök, csupa felelemből,
csak kérti is merészelvénnek mellesök. Sic
transit gloria mundi, vagy helgesebben így
megy a világ sorja.

Erdemes lesz tudniok, hogy Kőrös után
Miskolcraot emlitette ő maga, mint a mely
legközelebb áll a nyitvánossághoz. Ússókat
a vasat, csinaljátok ki a 12 professort,
mert ez, ugy látszik, conditio sine qua
non. A mielőtt királyi Sándort és Lo,
sonni Lászlóval válaprostiták: miért nem
csődülél? Titankarmadik nem kell, a
vallás tanár is beszámítható, ha t. i. tanár,
s nem valami kaplan.

De hogy kellemes tárgyra térjünk: ismeri
gondolat volt tőled azt a bort küldeni!
Mért inonon ismernek, mert merész, na,
gavros, fességes efame — más ember a,
gyabán, minden jó akarat mellett, halva
fejtelen volna az illy gondolat. Még csak
a (credulais perist) farkát irbeltem meg
(érvén a szabai farkát, melyről ugyan
"semmit is nem olvastam Kőrösökben") de
excellens! A mint a xinget levágom
a dugót, s kifűlölök ezt késsel vállával
kifejkegeleni: puff! szobaközében a dugó.
Dele seen balodság. Már ha illyen bort
ihatalt kiskolcraon, s még a fölött deputa,
tun is (melly xó az itteni Leliconban ki,
ángrik) akkor, fiew, ne jűj Kőrösre, ha

körüllél búrnak ^{te}. Mex' itt is vannak ugyan
 hügyek, s a hügyekben híros bor teröm,
 híros egész Crögledig s Keurkemétig (Kikaró,
 lag) — de a Jarka itt nem terem, csak
 a feje, misztvgy a fjölögeretkedet vagy
 fjürös fejset mondják, épen mint a ka,
 pofafejset.

Erodalomj oprobavágotról nem írsk senk.
 Te püstygy olvasó aron három-négy nye
 monult lapot, mint én: egyéb morgalom
 a fejrirodalom terem nem igau kaphándó.
 Palkh bakó felbeu — Jókai Erdélben, Nagy
 Ignác nedélben, a Csarnok a síelben. Iróink
 nem írsk, nem-iróink írsk: a kritikusk
 sírnak, a hügy bírnak. Misztvgy más illy
 fejpen bele jöveu a litániába, íhol egy
 másé, mit nemrég egy fjidibusra írsk,
 s mellyel mofa épen rá ararol gyujtani.

Hölgy fusár:
 Kegény tatár!
 Vad rórsáé -
 Fés ósáé:
 Olcsó ósáé.

Emléklapok:
 De majd kapok.
 Lotoncri fejé:
 Kulle von kull: bleitl nicks.
 Engedi Album:
 Hum! hum!
 Nök könyve:
 Rajn könyv-e?
 Nagyd. exigámpot:
 Keués a dohányot.
 Lívai -
 Miedig a savalyi.

Kivér: Pál:
 Hogy rug-kapal?
 Tubolyicska:
 Kubolyicska. (= Baraboly)
 Délibáb:
 Mind alább.
 Képirod. lapok:
 Vaskalapok.
 Mikrósi Enye:
 Enye! Enye!
 Magyar Thália,
 Igak bi' a'! (bör az)
 Dívatcsarnok
 s majnok.
 Pálóc dalok:
 Repülj gyalog.
 Kémeves alja:
 Ne itéljen, hallja!

Nagy Sándor:
 Jók Andot;
 Alles einandoc.

Ideje hogy derájam er oprobátigolot.
Meggyfesz köpönöm a küldetésny,
nared is collegáimnal, kiket piveesen
üdvözlök, s ha mint irad, a bort
"sem vetették sem kérésel" kívánom,
hogy sokase vegyetek is kérésel, hanem
legyen bőve a fömlöben valahányo
pro a si proujáságor így hore
magával. Hellek, épen 20-pro.

beaditanyf

U. i. Felejem épen most mondja,
hogy az ő névében is megköpönjem
piveésigedat, mert épen most kerd
honnas beszege után eröre kapni,
s az orvos egy kis jó boroskát veu,
delt, a mit iten, még sokaji név
alatt, sem igen lehet peverni. Tehát
épen áptor jöt az addomány.

2. U. i. sem pevernem, ha most alkalmas,
nád ráu e mondatot: a „szél, magas ar
embes” mert akkor bizonyosan saita, be-
na, félpeneü, kepegarom, pupas hátü,
görbe lábü volnek képrelesében. Hiába!
a bor, a bor!